

om de Personer, som nu faar Indfødsret ved dette Lovforslags Ophøjelse til Lov, kan optages paa Valglisterne. Dertil skal jeg bemærke, at det lader sig vist neppe gøre med det forestaaende Valg for Øje, idet Valglisternes Berigtigelse for længst har fundet Sted, og Klagefristen er udløbet, saa at yderligere Opførelse paa Valglisterne neppe er mulig. Det er for saa vidt beklageligt, at Lovforslagets Behandling i Landstinget ikke har kunnet tilendebringes paa et tidligere Tidspunkt, saaledes at Muligheden for Opførelse paa Valglisterne havde været til Stede for de Personer, som efter denne Lov faar Indfødsret, men dèr maa det ærede Medlem ikke glemme, at det er et stort Arbejde, Landstinget udretter ved Behandlingen af dette Lovforslag, og det forklarer efter min Mening til fulde, at det først paa dette Tidspunkt kan naa frem til Behandling her i Tinget. I øvrigt takker jeg det ærede Medlem for hans Anbefaling af Lovforslaget.

Hans Rasmussen: Jeg er villig til at anerkende det store Arbejde, der Aar efter Aar gøres i det andet høje Ting med Hensyn til Behandlingen af Lovforslaget om Indfødsrets Meddelelse. Jeg ser meget vel, at det er et omfattende Arbejde, der fortjener Anerkendelse, men alligevel synes jeg, der er Grund til at beklage, at vi i dette Tilfælde faar Lovforslaget oversendt saa sent, at det ikke kan gennemføres i saa god Tid, at de paagældende mange Mennesker kan blive stillet paa lige Fod med de øvrige Borgere i vort Land med Hensyn til Opnaelse af Valgret.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om eventuelle Ændringer af Reglerne for Optagelse paa de aarlige Lovforslag, maa jeg sige, at den højtærede Indenrigsministers Udtalelser jo ikke gav mig noget synderligt Haab om, at der vil blive indført en Forbedring eller Ændring i den Retning, jeg kunde ønske. Jeg er tværtimod tilbøjelig til at tro, at det muligvis kunde komme til at gaa i modsat Retning, og det vilde jeg meget beklage. Jeg vil haabe, at der til den Tid, da man for Alvor skal have fat paa Spørgsmaalet, maa være en Indenrigsminister, der ser noget anderledes paa den Sag end den nuværende, thi der gives adskillige Tilfælde, hvor de gældende Regler efter min Opfattelse virker unødigt haardt. Det gælder saaledes, naar man ser paa de Tilfælde, som er fremdraget i det andet høje Ting af min Partifælle Landstingsmand Lewinsky. Det ene Tilfælde drejer sig om en Enke, som for 16

Aar siden har faaet nogen offentlig Hjælp, og et andet Tilfælde drejer sig om en Kvinde, der for 20 Aar siden blev forladt af sin Mand og alene maatte bære Byrden ved at opføde en Børneflokk, og som derefter anbefalede af Kommunalbestyrelsen til Erhvervelse af Indfødsret. Det er saadanne Tilfælde, overfor hvilke jeg synes det gør en ondt. Selv om Ministeren nu siger, at man ikke aldeles nøjagtig følger de gældende Regler, bliver der dog, efter hvad jeg kan skønne, en Del Personer tilbage, der rettelig burde tages i Betragtning, og naar man tager Hensyn til hele deres Vandel og til den Omstændighed, at de har lagt et langt Livs Arbejde i vort Samfund, skønner jeg ikke rettere end, at Reglerne burde være noget mildere, end de har været hidtil, paa dette Omraade.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov vedrørende personlig Skat til Kommunen.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 439; Udvalgets Erklæring og Indstilling findes i Tillæg B. Sp. 1497.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren (Hagbart Berg): De Ændringer, som er foretaget i det andet høje Ting af det Lovforslag, som her foreligger til eneste Behandling, er af lidet indgribende Karakter. De fleste Ændringer er rent formelle. Efter at vi havde behandlet Lovforslaget her i Folketinget, har vi gennemført Loven om Folkeregistre, og det er derfor naturligt, at Lovforslagets Paragraffer vedrørende Pligt til at melde Fra- og Tilflytning er udgaaet og erstattet af midlertidige Bestemmelser, som gælder, indtil Loven om Folkeregistre er traadt i Kraft. Der er dog en enkelt Ændring af mere reel Karakter, nemlig den, der gaar ud paa, at en Enkes Skat ikke alene skal kunne ned sættes til Halvdelen, men i al Almindelighed kan ned sættes i Forhold til hendes foran drede Kaar. Denne Ændring betragte-